

ALHIMBETUL

Un esemplarū

Acastă foaie esse odată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facū în passagiulū românū No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi saū prin postă, trimițendū și prețulū.

50 bani.

PREȚULŪ ABONAMENTULŪ

Pe an pentru capitală.....	24 lei noūi
pe jumătate an.....	12 "
pentru districte pe an.....	27 "
pe 6 lune.....	14 "
pentru străinătate.....	37 "

Proprietarū, T. I. STOENESCU.

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONST. V. IN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

ISTORIA VECHIA

Era într'unū colțu de lume
Unū domnū puținū cunoscutū,
(Istoria alū seū nume
Nici de cumū nu l'a sciutū)
Se scula, mergea la masă,
Altū nimica nu făcea;
Se plimba mereū prin casă
Și la somnū érū se gîndea.
Nici scia de Statulū seū.
Ce omulū lui Dumneđeu!

* * *

Avea însē lângă sine
Curtisanī cari lucraū,
Și în locū se facă bine
Șēpte pei de omū luatū!
Țipete, durere mare,
Elū nimicū nu auđea!
Nu da nici o ascultare
La acelu ce se plîngea,
Ci traia în cerculū seū.
Ce omulū lui Dumneđeu!

* * *

Lumea tōtā indignată,
Nici de cumū nu'lū saluta
Când trecea pe drum vr'ō datā;
Însē elū nu observa.
Mergea prea desū la plimbare
C'unū grāsuliū animalū
Ce pōte se se compare,
Astăđi, cu unū Mare Calū,
Singurulū amicū alū seū.
Ce omulū lui Dumneđeu!

* * *

Curtisanii ilū gătise
C'ō scufiā de bumbacū;
Cu tāmāe 'lū ametișe
Arhon Beizadea Dovlēcū:
Și cāndū omū 'n așa stare
E adusū de cine-va,
Nu mai e nici o 'ndreptare,
Cāntā-i aliluia.
Îi cāntā amiculū seū:
Ce omulū lui Dumneđeu!

* * *

Cātū despre înțelepciune,
Pe la elū nu se găsea;
De da vr'ō promisiune
Nici o datā n'ō ținea.
Cāte jurāminte sfinte
Poporulū a făcutū,
Aū rāmasū numai cuvinte:
Peste tōte a trecutū.
Era'n caracterulū seū.
Ce omulū lui Dumneđeu!

* * *

Era și unū vomieciū mare!
Dar unū tunū cāndū a trāsniū
Într'ō đī, la o serbare,
Elū de frică a muritū.
Astū-felū a scāpatū de dēnsulū
Poporulū tiranisatū,
Și'n locū se-lū apuce plīnsulū,
La 'ngropare, a strigatū:
„De ș'a fostū prost, nātareū;
„Dar se'lū erte Dumneđeu!“

REVISTA POLITICĂ

Sāmbătă 28 Februarie 1870.

Dinasticū de la *Pressa*, în fine. în Nr. de la 26 Februarie lămuresce situațiunea. Ion Ghica đice că nu este de cātū o *partidă efemeră*, compusă din cātī-va amici; o mică fracțiune care nu este o forță, ci o slăbi-ciune. Fosta partidă drēptă s'a desmem-bratū și ea astū-felū, cā ađi acei cari aū mai rēmasū dintr'ēnsa suntū în apatiā și fără energiā, fără spirit de inițiativa. Cātū despre partidă roșiā, a omoritu-o cu dese-șire Guvernulū cellorū de la *Pressa* și a-cumū dōrme somnulū cellū vecinicū, dacā va mai fi vre unulū dintr'ēnsa.

Cine atunci a mai rāmasū? Negreșitū Dumnelorū.

Darū cine suātū Dumnelorū? Ce felū nu-i sciți? Nisce ómeni mascați, cari, dupe cumū ne spunū ei, prin tradițiuni (vātași de curte), prin educațiune (în cubiale actri-țelorū germane), prin pozițiunea lor (Ducā de Macāi) suntū mai liberali de cātū aū fostū roși și conservatorii (dovadā alege-riile lorū făcute cu bandele).

Ei reprezentāndū, dar, situațiunea, ne-aparatū cā fiindū mascați, și situațiunea e mascatā, prin urmare limpeditā!

Acumū odatā constatată starea situațiunii, se vē spunemū și principiile lorū, mai puținū mascate de cātū dēnsii: Lupta lui *Don-Chichot* cu morile de vēntū. Arma ce ș'a alesū pentru acēstā luptā este *Dinas-tismulū*. Nu e unū colțū, nu e unū rindū, nu e unū anunțū se nu vorbēscā de di-nastia! Nu e o diminetā în care, sculān-du-se, dinasticii cei de la *Pressa* se nu strige des, fōrte *des Dinastismū, des ordne*

des organizare, des stabilitate și se nu sfirșiască eru cu des Dinastismă, cuvântu ce-i satură și-i îngrășe precum aerulu din Campiglia satură și îngrășe pe ofticosi. Numai prin ei dinastia se sustine, numai ei punu stavile tuturilor intenționilor rele. Ei suntă stinca de care se lovesce totu ce aru voi se ajunga până la Dinastia? A presupunenumai altu-felū, este a slabi prestigiulū moralū, forța morală a Dinastiei. Dinastia pōte avea inemici, dīcū ei, la noi ca pretutideni; darū acești inemici potū fi numai nisce slabe individualități. Potū fi facțiuni, potū fi neînsemnate grupuri anti-dinastice; insē puterea dinastiei este subtu masca de la Pressa!

Pe câtă vreme va fi astu-felū, adaogū ei, alégase Cuza în 100 de colegiuri, dinastia n'aibă habarū. Se dōrmă linistitā pe patulū de flori ce-i a făcutu D-lorū; căci ei o vorū apăra și de alte mușcături, nu numai ale muscilorū. Chiar daca Cuza s'arū proclama de mai multe districte și de Camera eru Domnū alū Terei, Dinastia se fiā sicurā, Dinasticii de la Presa o vorū apăra cu masea lorū! Dinastia astā-di este atātu de tare prin forța lorū, împrumutată de la banda electorală și de la matorulū Primariei, în ea câtū nu este și nu pōte fi pusā în pericolū, nici în pozițiune de a fi sprijinitā de altū cine-va, fiā acelu altū cine-va chiar națiunea.

Atātā suntū sicuri de forța lorū, în eātu chiar unulū din tr'ensii a priimitu a fi raportore pentru validarea alégerei lui Cuza și cei Palți au aplaudatū în salā și'n tribune.

Și sciti de unde vine mai cu sēma acēstā sicurantā? Fiindū că D. Miculescu a declaratū în Camerā, cu tonulu celū mai naltū, că a contribuitū și Dumnelū la acēstā alégere, ca manifestare contra prefectulū care pusese candidatū pe unulū din mascații de la Presa. Nici mai multū nici mai puținū, alégerea s'a făcutu ca manifestare contra prefectulū, cumū amū dice se dea cu sicū Prefectulū, numai lui, înțelegeti Dumnevōstra, par'ca Prefectulū e capulū terei și Cuza arū fīfostū Prefectū și nimicu mai multū!!!

Lasāndū inse la o parte și pe Prefectulū de Mehedintī și pe Cuza, se venimū eru la capra nōstrā. Dinasticii de la Presa,

intr'unū momentū de prea multū sentimentalismū, pe lângā declarările de apărători, de sustiitori și de luptatori ai dinastiei, dīcū și „Dinastia nōstrā“!..

Aci pare că vedemū pe Marșalulū strimbāndū din nasū! Elū credea până acumū că Dinastia este a sea, ș'acum se pomenesce cu buza umflată! Pe acēstā credință primea la Palatū pe cine vrea elū, invita pe acela ai caruia ochi îi convenea, stergea din lista de invitațiune pe cine ilū gena și recomanda Dinastiei pe cine iubea elū.

Cum remāne acumū, dar, cu dinastia? Așteptamū se ne raspunđa timpulū.

Dilele acestea a fostū unū focū la Visteria. Nu insē focū de care se aflā în tōte dilele în acēstū Ministeriū, ci focū de gazū.

Dintr'o lampā s'a aprinsū unul din dulapurile Contribuțiunelorū directe și a arsū mai multe hirtii. Fara intervenirea unui sergente, ce era de gardā, arū fi arsū totū Ministeriulū.

Ce a căutatū sergentulū acolo se stingā foculū? Singura sea obligațiune era a schimba posturile, pentru ce s'a amestecatū dar la lucruri ce nu'lu privēu pe elū? Acēstā este o calcare de disciplinā din cele mai seriōsā și așteptamū ca D. Lambru se cēra dela D. Ministru de Resbelū darea sa în judecatā.

Subt ministerulū D-lui Beizadea Miticā și D-lui Costaforu s'a spartū dulapuri, s'a luatū dosare de la Primarie și nimini n'a pusū mână se oprēscā. Subt Ministeriulū Domnului Epurēnu s'a înecatū dosarile în Buzetū și nimeni nu s'a încercatū se le scōțā. Subt Ministeriulū D-lorū Ghica-Cogălniceanu s'a aprinsū și a arsū Casieria de la Iassi și, cu tōte că și acolo erau destulū sergenti și dorobanți, cu tōte că arū fi pututū se stingā foculū, insē toți au lasatū se arđa. Acestea suntū afaceri de Statū pe care ei nu le înțelegū și nici nu trebuie se se amestece la lucruri cari nu le înțelegū.

Ș'apoi de unde scia sergentulū că cineva nu avea interesū de acea lampā? De unde scia că n'o pusese intr'adinsū cam aplecatā ca, cu timpulū, se cađa și se arđa

bēu incetū între ele, ea vedū că tōte silințile sēle suntū nefolositoare și veni se se așede tristā și turburatā la loculū seū.

Amorulū, darā, fuse condamnatū. Dupe ce ilū îmbracă cu costumulū condamnatilorū, ilū închiserā intr'o temniță pentru totū dēuna, condamnațiā la care, cerulū și pământulū datoiescū scāparea lorū.

Închidēndulū, Deii sciau prea bine ce facū. Închisōrea zavoritā și împrējuratā, astū-felū ca se nu scape, nu era de totū lipsitā de comunicațiunea aerului.

Amorulū avea, cum amū disū, cate-va calități; insē prea puținē, în comparațiune cu enormele sēle defecte. Gracie ușurinții lorū, aceste puținē calități cu timpulū mai vedurā ziua. Ne pădindule nimēnea, ele se strecurarā printre crăpăturile ușilorū și gnilorū ferestrelorū și, împrāsciinduse în lume, deterā nascere unū nou Amoriū: aceluia care lū avemū ađi pe pământū.

Ca celū l'altū, elū escelēzā prin a lua tōte rolele. Dar ce diferință între ei? Unulū era teribilū. Celū l'altū este în totū dēuna bunū, și, prin frumusețiā sea, domnesce și guvernā aicea josū.

totū, și se se scape situațiunea financiarā cu desāvērșire?

Sergentulū, dar, încă odatā, nu numai că e vinovatū, dar și criminalū, și neapăratū, și câtū de curindū, trebuie datū judicāții ostășesci și pedepsitū aspru fără cruțare.

* * *

Mai dīlele trecute, pe o plōiā din cele mai torențiōse, se uda Podulū Mogoșōiei de Primarie.

Se vede că cei de la Primarie chiarū pe plōiā nu potū a se răcori! Sēu fiindū că atū acum apă multā, nu mai sciti ce se facā cu ea!? N'au de câtū a trimite cātē-o saca pe la fiā care membru și amploiatū, și fiā sicuri că abia arū ajunge.

Ori voescū se facā ca țiganulū care avēndū mārārū prea multū, ilū puneā și în māmāligā.?

HA! HA!! HA!!!

Subt acēstū titlū a a aparutū în Iassi o fōiā umoristicā, sub Redacțiunea D-lui Em. Negruzi.

Totū dēuna, la aparițiunea unei foi nouā, mai cu sēma cāndū este d'același genere, datorია nōstrā este a o saluta.

Salutāndū, dar, aparițiunea lui „Ha! ha! ha!“ nu putem a nu reproduce din elū cātē ceva, pentru a cunoșce lectorii nōstrii ideiele, principiile și aspirațiunile sēle, și mai cu sēma se vedā cei de la Presa și Marșalulū cari ne acusā pe noi de anti-dinasticii, noi care am probatū în fiā care numerū altū acēstui jurnalū câtū suntem de dinasticii și ce aspirațiuni mobile avem pentru Dinastia.

Reproducem, dar, de o cam datā revistā, fără a o citi, așa dupe întēmplare, luatā cu ochii închisi.

Placā dinasticilor de la Presa și Marșalulū sēu nu placā, pe noi nu ne privesce. Noi le-o punemū aci inaiante. Eta-o:

Bre! bre! bre! Ce omeni curiosi mai suntū pe lumea asta! Vroim a vorbi despre Domniū de la «Democrația». Dar, pentru ca să fimū mai bine pricepuți de cei ce ne citescū, să luāmū lucrulū din capulū loculū.

Sciti că mai astū-vērā, Măria Sa a făcutū nā multime de visite, începāndū de la Tzarulū tutorū Rusilorū și mergāndū până la cei mai scāpātați Prințōri de pe malurile Rinulū, de unde

Vēndoiți? Întrebați pe Amorulū maternelū dacā a fostū vre o datā vre unū amorū mai respectabilū și mai respectatū de câtū acesta.

E elū care, și și nōpte, veghiază la capulū copilulū, ilū ajutā și ilū sustine în slābiciunea sea, ilū consolā în suferințile sēle, conduce primi sēi pași și numai mōrtea pōte se'lu smulgā din inima unei mume. Amorulū acesta e atāta de sântū și atāta de puternicū, în câtū nici o panā nu'lu pōte descrie, cu tōte că toți amū simțitū caldura si forța sea.

E elū care, o diniōrā, pe marginea lacului Lucerno, luā loculū copilulū lu Guilom Tell și dirigē sāgēta amoritōre care, fără acēstā, arū fi lovitū de sicurū inocința.

În contactulū climelorū nōstre supuse la tōte temperamentele sesōnelorū, aci tremurindū de frigū, aci arsū de caldura sōrelui, astū-felū în câtū fu silitū se'și acopere goliciunea, Amorulū înțelese de cātē reuri umanitatea era atacatā.

Cāte-va unelte de timplariā și de fierarie, uitate din nebāgare de sēmā, cādurā într'o dī subt ochii se'i și'lu afundarā într'o profundā meditațiune. Elū înțe-

FOILETONULŪ GHIMPELUI

VARIATIUNI ASUPRA AMORULUI

III

Consiliulū se adunā ca se judece pe Cupidon. Martorii contra lui erau numeroși. Fiā care venea se-și depue ura sea personalā! Cāndū lista fuse plinā și cāndū trecurā la martorii cari erau pentru elū, numai singurā Venus se prezentā.

Costumulū seū legerū și decentū, ce îmbrăcase pentru acēstā circumstanță, făcea se se vedā mai multū carmenii seī. Deii o priimirā cu mare bună voință; darā deitele se arētarā scandalisate. Ele erau femeii și prin urmare sufererū cu ciudā superioritatea ce'i da frumusețiā asupra lorū.

Elocința sea își facea locū printre lacremile sēle. Deii păreau mișcați și dispuși la indulgență. Cypris înțelese numai de câtū că cauza sea era perdutā. Vedēnduse împrēsuratā de tōte deitele, inemiciile sēle, cari înalțāu din umeri, surideau la fiā care cuvēntū și vor-

(adecă de 'n care voiaj) ne' aduse pe ilustra Suverană.

Intr'ua și cu sora, pe când Alesul Românlor se afla în Franța, s'a adunat la Măria Sa uă mulțime de Jidovime și . . . știți D-vastră . . . cum sunt jidovii . . . au început a vorbi toți de-ua dată și a face un hremăt de nu te mai pricepei ce e? Bietul Măria Sa amețit de gurile acestora lifte nebotizate . . . s'a scăpat . . . adecă, a lăsat să-i scape de'n gură cuvintele: *Că i pare foarte rău de cele petrecute, că le deplânge și Măria Sa ca și orî care jidană, dar că se poate flata că orî câtă de multă va mai domni asupra Românilor, nu va lăsa ca elie să se mai reproducă* (era vorba de Circulările Ministerului Kogălnicenu pentru curățirea satelor de vagabonții jidani) *ba încă, mai adaose Alesul Românlor, că Măria Sa este convinsă că nu putem fără de Israelii și că de'n ei, adecă de'n urmașii lui Iuda, va forma clasa de mijloc în patria adoptivă a Măriei sele.*

Vedeți, mă rog, decă în toate aceste cuvinte a Măriei Sele este ceva rău! De 'n parte-ne nu găsim nimic asemene, și credem că și d-văstre, amabili lectori, veți avea amabilitatea de a vă uni cu părerea noastră.

Domni de la «Democrația» însă, îndată ce puseră laba de această conversație a Măriei Seale, au și turnat-o în fruntea pamfletului d-lor și de acolo . . . atine-te la comentariu! Că Vodă a promis Jidovilor drepturile civile și politice, că Vodă vra se face din pământul lui Trajan, (nu a jurnalului) pământul făgăduinței, că Vodă a lungat de'n jurul tronului pe Kogălnicenu, fiind c'acestă de'n urmă n'a vroit a consimți la schimbarea României în Palestină, și câte de aste toate, totu de Vodă și eru de Vodă. Bietul Vodă! par' că s'a afumat cu pâră de lup de când s'a scăpat . . . și a zis cuvintele cele de care am vorbit mai sus.

Dar, stați, Domnilor de la «Democrația», stați că snutem și noi pe-aceia, și o se vă tăim pofta de a mai vorbi despre Vodă.

Se ne unim cu d-vastră și se admitem că Măria Sa vroeste a face totul pentru jidovi și nimic pentru Români. Ce rău găsiți aici? Noi, de'n contra, găsimă cellu mai mare merit.

Evanghelia dice ritos: «faceți bine celor ce vă fac rău, căci făcându bine celor ce v'au făcut rău, ce plată veți avea? cu această nu faceți decât a înapoi împrumutul ce vi s'a dat». Se ne înțelegem. Cine a a ales pe Măria Sa?—Români. Cine, de'n tr'unu simplu caporalu, a făcut pe Carol de Hohenzolern a sta pe tronul lui Ștefan și Mihai?—Români. Cine prin urmare a făcut bine Măriei Sele? Români. Dacă dar alesul Românlor, aru lucra pentru Români ce aru face cu asta? și ce plată va avea? nimic. Aru da numai împrumutul îndrăptu, pe cându dacă va lucra pentru Jidani, care n'au făcutu nici unu bine Măriei Sele, pre'n asta Alesul nostru probază că este bun pravoslavnic, și mare va fi plata Măriei Sele cându va merge intru împărăția lui Avraam.

Dar aici nici nu este cazul acesta, căci Măria Sa nu a transformatu dor România în Palestină, a promis numai că dacă va mai domni asupra Românlor o va face. Și apoi, trebuie se știți că de la a promite și până la a face, este mult.

Vor dice însă antidinasticii, că uă promisiune

lese de câtă interesu erau acele instrumente nemiscătoare și câtă folosu aru putea se tragă din ele unu omu muncitoru pentru ca se-și procure existența vieții. Atunci elu se încarnă în amorul muncii.

În scurtu timp născură cetăți. Rîurile fură stăvilite și acoperite de poduri. Minile fură exploatate. Se deschise drumuri și fabrici. Pe urmă chemându știința în ajutorul se, elu puse mișcarea în științele fizice, himice și mecanice.

Subt ochii seî unu podu suspendat împreună doui munți. Mai departe unu minunat tunel își facu o cale suterană subt albia unu riu. În altă parte, nise canaluri, sboru din piatră în piatră ca o lină imaginată printre spațiu.

E vorba se se facă unu telu telegrafic, unu drum de feru, care se stringă relațiunile între dou popore, amorul lucrului e acolo, totu deuna acolo, agățat de telul conductoru seî pitulat pe locomotivă, inspectându totu, priveghind totu, încuragind lucrătorii, cari au devenit amici și companioni ceî mai bun ai seî.

Graciă lui, nu e nici o și care se nu aducă noua

dată de unu suveran, este deja pe jumătate împlinită. Ba nici de cum, Domnilor antidinasticii, nici de cum. Și vă vom da și probe că nu este așa.

Măria Sa chiar Carol de Hohenzolern a promis că va da Iașilor Curtea de Casație, și fiind că unu nu vroia, se vede, a'lu crede, Măria Sa au adăogit: *Când unu Hohenzolern își dă cuvântul, se știă totă lumea că Elu și-lă ține. Ați vedutu cum și-lă a ținutu! Ați vedutu câți ani au trecut de cându Măria Sa a datu această promisiune, și puteți vedea astă-și dacă se află satu nu în Iassy uă Curte de Casație. Pentru ce dar strigați contra Măriei Sele? Pentru ce se credem că elu își va ține cuvântul ce a dat Jidanilor cându nu'lă a ținutu pe acelă ce'lă dăduse Iassenilor.*

Dar se mai găsesce pôte omeni care cred încă că Iașul va avea uă curte de Casație? La unii ca acestia le vom dice: «Feriți cei lesne credători că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema».

St!

CIRCULAREA D-LUI MINISTRU DE INTERNE CĂTRE PREFECȚI

Mai multe fapte *isolate* mă fac a bănu că unele din autoritățile administrative nu s'au pătruns pe deplin de spiritul de care guvernul actual voesce a se conduce. Mai în speciale vorbesc de Prefectura orașului Ploesci. Spre a se evita dar, orî ce deviațiune din linia de conduită ce vi s'a indicat prin programa Popa Tache, am și numit prefecțu la numitul Orașu pe D. Aritonache Racota, vestitul Pașe de la Giurgiu și bătașu în totă puterea cuvântului.

Misiunea guvernului acesta, dupe cum știți, fiind a lovi în totu ce este onest și moral, ceru ca D-v se vă îmbrăcați cu haina persecuțiunii, se faceți ca dreptatea se se dea numai acelora care vor cânta osana guvernului actual și se loviți cu putere pe cei contrarii.

Interesele județiene și comunale, de și regulate prin legi speciale, D-v., ca capu alu județului, singuru în care se concentrează totă puterea, nu trebuie se urmați acelor legi. Administrația mai nainte decâtu toate!

Moralitatea fiindu reuă pe care sunteți dator alu combate, fără pregetu, subt orî ce formă s'ar produce, o ve-ți urmări cu cea mai mare rigore, tolerind însă cu totă autoritatea D-v. abuzul și viciul.

Pentru ca Consiliile județene și Comunale se fiă compuse de omeni servili și *ispitiți* în conducerea afacerilor, și totu de odată se se bucare de încrederea noastră, este trebuință ca alegerea persónelor se se facă printr'o bandă de omeni scoși din pușcărie la timp. Această este o obligațiune nu mai puțin esențială cându este vorba de alegeri politice pentru unu seî altul din ambele corpuri legiuitoare. În privința această veți ști că pe cât sunteți dator a lupta din toate puterile D-v. pentru alegerea candidaturilor guvernamentali, pe atatu aveți a îngriji totu de o dată a lovi și a da judecătii pe cei ce ne facu opozițiune, făcându astu-fel se fiă arestați la ziua alegerilor ca se nu fiă prezenți.

Ceru de la D-v. pentru aceste cuvinte, ca, în raporturile ce aveți cu alte autorități locale, fiă judiciare, militare seî fiscale, se faceți a se manține *Armonia* cea mai perfectă ce a urmat și în anul trecut spre a se evita orî ce cauză de *slăbiciune* pentru autoritatea publică.

Comercianții, industrialii și agricultorii fiindu ma-

sea descoperire. Pe când vasele se înmulțesc și acoperu mările, ajutate de geniul mecanic, elu învață procedările economice cum se pue totu în mișcare. Președe ași la confecțiunea imenselor mașine destinate se străpungă istmurile; mâine lu vom vedea pôte în balon ridicându se în nori, mișcându se și diriginduse dupe voia sea.

Amu putea crede că multumit c'a contribuit la astu-fel de mari întreprinderi, amorul, îmbătrîndu, nu mai aspiră de cât la repaos! Ne aducem însă aminte că amorul este unu deu și că repaosul nu este opriț de cât muritorilor. Născutu copil, e condamnat se rămăe copil. Elu știă această și de aceia se încarnă din uoi în amorul copilăriei.

Și aduce însă aminte de durerile ce a simțit la pierderea ăripilor cându, silit de a sta în casă, nu putea nici se alerge, nici se sbore, de frică că se nu mai vedă întorcându se necazurile tinerețelor.

Pentru tinerețe, dar, elu inventă velocpedele, pe care fuge, întrecându caii și trăsurile.

Dar unde se duce? Unde alergă elu? Tote defectele sele amu vedutu c'au ramas în închisore. Și de

joritatea poporului, și ei fiindu pe față și cu tăria în contra noastră, în toate părțile unde nu sunt încă cu destulă putere bandele electorale, ve-ți da ordine Jucătorilor de Pace a cita înaintea lor cu sutele și ai străgăni în interesele lor ca, astu-fel, se-și desgustați de opozițiune și se-și faceți a nu mai veni la votu.

Legea drumurilor comunale și județene prevedendu trei zile de lucru pentru fiă care țeran, și în cercul prevedutu, Domnia voastră ve-ți lua măsuri a se lua câte douăzeci seî trei-deci de zile, astu-fel ca se-și faceți a dori timpurile trecute, cu toate legile lor cele barbare și împovărătoare; căci știți, Domnule Prefecțu, că guvernul actual ține de trecut atatu prin ideile câtu și prin creștere și educațiune. Citind *Condica neagră* ve ve-ți convinge de acesta.

De la D-v. ca prim organu al puterii administrative așteptu cu cea mai mare încredere a urma calea însemnată mai sus.

Numai așa vom ajunge la scopul nostru dorit. Numai așa vom merita cu desăvârșire corôna împletită de Popa Tache anul trecut în ziua de Florii.

De aceste principii îngrădindu-vă, Domnule Prefecțu, în totu timpul conducerii districtului, nu nu mai ve-ți fi sincerul esecutor al intențiunilor noastre, dar ve potu asigura și despre *amicalulu meu* concursu și recunoștința mea de Român!

Primiți etc. etc.

Lambru-Arăpila!

Nr. 2799, Februarie 26.

LA TERĂ

Noptea vine și se duce,
Zorile vărsu dulce focu.
N'amu repaosu, n'amu somnu dulce
Mortea-n inimă ia locu.
De unu anu o dulce țără
Printre lacrimi tu adormi,
Viața ta este amară
Și mai poți încă să dormi?

TEATRUL NAȚIONAL

J O U I L A 5 M A R T I U 1 8 7 0.

în beneficiu D-ei FROSA SARANDI

Se va juca piessa:

JERTFA LUI AVRAM

Melodramă în 4 acte cu cântece de d-ni Onnelie și Leopold, tradusă de D. I. N. Șoimescu, Musica de D-nu Wachmann.

D U M I N E C A L A 1 M A R T I E 1 8 7 0

În beneficiul D-lui M. PASCALY

HOTII DE CODRU

și

HOTII DE ORASIE

Dramă critică și socială cu spectacol în 5 acte și 7 tablouri, de D-nu FELIX PAYAT, tradusă de D. P. T. GEORGESCU.

frică ca *Gelosia*, *Contraficeria* și *Indiscrețiunea*, a-celea de care se teme mai mult, se nu scape se via pe pământ, elu alerga repede ca o săgétă ca se privegheze la ridicarea unu zidu celebru pentru modernii legislatori. Acestu zidu este alu viații private. Din experiență elu cunoșce primejdia d'a se uita peste ziduri: — Cându te uști peste zidu veți, cându veți denunți. — De aceia elu vrea se fiă atatu de naltu ca famosulu zidu alu Chinei. Dar nu atatu de naltu în câtu se nu fi pututu a ne uita puțin pe d'asupra ca se ve spunem despre elu mai multe particularități interesante și necunoscute.

Acuma cine aru îndrăzni se vorbescă reu de Amoru? Unile guri rele numai, care pretind că mai există, nise locuri visitate de fantoma anticulu *Cupidon*, care, înșelându privegherea păditorilor seî, elu putu se scape. Acolo, afirmă ele, se mai găsesce încă făcându mi de drăcii ca altă dată.

Amu auditu și eu această afirmare, dar nu cred, și sunt sigur că nici voi nu credeți.

STRIGOLULUI

(Y. ALEXANDRI)

1866

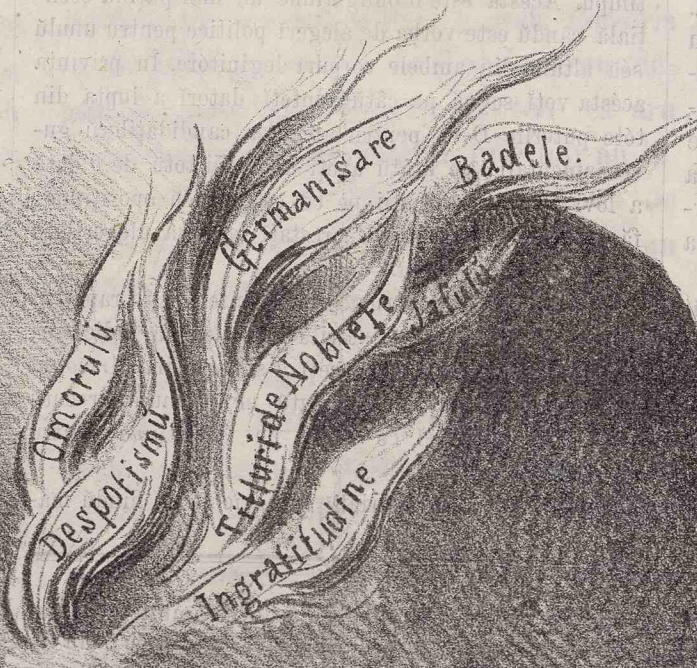
Două umbre stau în vale
Ce coprinse'n dulce jale,
Amorū vecinicū își jura.

1868

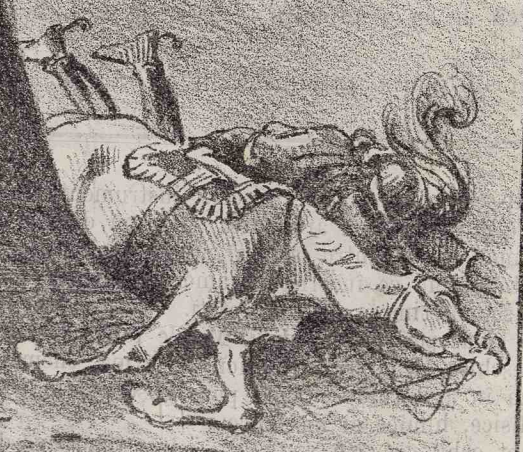

- Ah! Te jurū pe sânta cruce,
'Stai cu mine nu te duce,'
Dar baiatu n'asculta!

1869

1870

Nisce flacari elu urmeza,
Calulu seu inainteza
Pasindū iute catre malu.

Stai, opresce... De pe stinca
In prapastie adanca
Au preatu slapanu si calu.